

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙМЕННИКІВ
ПРОСТОРОВИХ ВІДНОШЕНЬ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкит 10-19

факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Китайська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізіція 035.065 Східні мови та

літератури (переклад включно), перша –

китайська

Ковальчук Уляни Сергіївни

Науковий керівник:

к. філос. н., доц. Беля В. В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПРИЙМЕННИКІВ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	5
1.1. Проблема дослідження частин мови в граматиці китайської мови	5
1.2 Граматичне значення прийменника у реченні як службового слова в українській і китайській мовах	8
1.3 Морфологічні та синтаксичні особливості прийменників та їх функції у сучасній китайській мові	9
Висновки до Розділу 1	11
РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙМЕННИКІВ ПРОСТОРОВИХ ВІДНОШЕНЬ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	13
2.1. Прийменники 朝 cháo, 向 xiàng, 往 wǎng	13
2.2. Прийменник 从 cóng	16
2.3. Прийменник 由 yóu	19
2.4. Прийменники 自 zì та 打 dǎ	21
2.5. Прийменник 在 zài.....	22
Висновки до Розділу 2	26
ВИСНОВКИ	28
论文摘要	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	31

ВСТУП

Прийменник в українській мові це — службова частина мови, яка разом з відмінковими закінченнями іменників, займенників і числівників виражає відношення між словами у реченні.

Прийменники не мають самостійного лексичного значення, тому членами речення не виступають. На відміну від іменників, числівників, займенників, вони входять до складу другорядних членів речення.

У китайській мові відсутнє використання відмінків, тому прийменник — один з основних способів відображення просторових, причинних та інших видів відносин між двома значущими словами, також прийменники в китайській мові застосовуються для вираження пасиву.

У сучасному мовознавстві немає спеціальних досліджень розмежування частин мови. Частини мови в ході еволюції китайської мови поступово змінюються, змінюються їх характеристики. Функції окремих частин мови можуть ставати більш спеціалізованими і більш чітко відмежовані один від одного, можуть, навпаки, набувати подібні властивості, і тоді їх функції можуть «перехрещуватися». В китайській мові досі не можуть розмежувати чітко частини мови.

Актуальність роботи зумовлена загальною тенденцією сучасного мовознавства до вивчення проблеми функціонування прийменників, що пов'язана з мовною свідомістю людини, а також на дослідження побудови речення з використанням прийменників та їх функціонування.

Мета роботи – дослідити функціональні особливості прийменників просторових відношень у сучасній китайській мові.

Мета передбачає розв'язання таких **завдань**:

- проаналізувати критерії виокремлення прийменника як службової частини мови у сучасній лінгвістиці;
- дослідити особливості прийменника як основної граматичної одиниці морфології китайської мови;

- встановити особливості побудови речення з прийменниками у китайській мові;
- визначити головні чинники побудови речення у сучасній китайській мові для досягнення адекватності перекладу.

Об'єктом дослідження в роботі є прийменники просторових відношень в сучасній китайській мові.

Предметом дослідження є функціональні особливості прийменників просторових відношень у сучасній китайській мові.

Матеріалом дослідження у пропонованій роботі виступають речення, відібрані з публіцистичних текстів сучасною китайською мовою, а також текстів навчальної літератури сучасних підручників китайської граматики.

Наукова новизна даної роботи полягає в тому, що його основні результати і висновки можуть бути використані при подальшому дослідженні прийменників китайської мови, що передають просторові відношення.

Практичне значення полягає в можливості застосування результатів дослідження у викладанні таких дисциплін: “Теоретична й практична граматика китайської мови”, “Морфологія китайської мови”, “Загальне мовознавство” тощо.

Також робота може бути використана в навчальному процесі при складанні навчальних посібників з китайської мови. Адже вивчення китайської мови, її використання та розуміння полягає в осмисленні правильної побудови речення, оскільки це є найголовнішим аспектом у китайській граматиці.

Структура роботи складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, анотації та списку використаної літератури.

Обсяг роботи становить 33 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПРИЙМЕННИКІВ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Проблема дослідження частин мови в граматиці китайської мови

Сучасна китайська мова, що стала нині об'єктом пильної уваги багатьох дослідників, має тривалу історію формування. Під впливом різних факторів, вона отримала чимало своєрідних рис, як з точки зору граматики, так і з позиції лексики, фонетики і морфології.

Як зазначає Мурашевич (2013, с. 31-32), китайське мовознавство, з'явилося ще в I тисячолітті до нашої ери та протягом довгого періоду часу своєї історії воно залишалося поза впливом інших культур та мов. Але тільки у XIX столітті все змінилося з широким впливом Європи на території Китаю. До кінця XIX століття китайська мова вивчалася ізольовано, незалежно від зарубіжних традицій і течій. Однак головну проблему того часу становило те, що сама китайська мова ніколи не була однорідною: постійно виникали питання її уніфікації, класифікації та розрізнення основи (норми) від діалектів, співіснування письмової літературної мови та розмовної, правильного тлумачення текстів.

Мурашевич (2013, с. 31-32) зазначає, що до початку XX століття увага китайських мовознавців в основному приділялася проблемам лексики, ієрогліфіки та фонетики, а питання граматики були малодослідженими. До 1898 року праць із досліджень граматики не було взагалі, іноді робились лише деякі спроби пояснити та охарактеризувати порядок слів та виділити частини мови. Також варто зазначити, що вивчення мови здійснювалося виключно на основі давніх пам'яток написаних веньянем. Лише в перші десятиліття XX ст. відмова від веньяню і перехід на розмовну мову байхуа сприяв вивченню живої китайської мови та її граматики.

Першим вагомим проривом у дослідженні китайської граматики була праця Ма Цзяньчжуна (马建忠) під назвою "Граматичний компендіум пана Ма". Ма Цзяньчжун був першим китайським вченим який зробив чіткий розподіл китайських частин мови

(实字) виділивши: іменники (名字), займенники (代字), прикметники і числівники (静字), дієслова (动字), прислівники (状字), а також прийменники (介字), сполучники (连字), вигуки (叹字) та допоміжні морфеми (助字). Таким чином, Ма Цзяньчжун піднімає одне з головних питань граматики китайської мови і робить вагомий крок і вклад у розвиток цієї галузі китайського мовознавства.

Також Ма Цзяньчжун (1998, с. 161) вводить такі терміни як 词 (сі, член речення) та 次(сі, відмінок).

Він виділяє сім членів речення:

1. 起词 (qǐcí) – підмет (те, про що йдеться в реченні);
2. 语词 (yǔcí) – дієслівний присудок (виражається за допомогою дієслів і прикметників, які описують підмет, називають його дію);
3. 止词 (zhǐcí) – додаток (виражається за допомогою іменників та займенників, які стоять після перехідних дієслів та є об'єктами їх дії);
4. 表词 (biǎocí) – якісний присудок (в цій функції можуть виступити лише прикметники, які є головною характеристикою підмета);
5. 加词 (jiācí) – доповнення (слова, що вказують на іменники, займенники, дієслова та прикметники, але не пов'язані за допомогою дієслів);
6. 转词 (zhuǎncí) – додаток (другий об'єкт, який вживається з перехідним дієсловом і супроводжується прийменником);
7. 司词 (sīcí) – кероване (виражається за допомогою іменників і займенників, які стоять після прийменників).

Ма Цзяньчжун у своїй праці дуже категорично описав частини мови, і вважав, що слова не можуть переходити із однієї частини у іншу, але можемо сказати, що це було великим внеском у розвиток китайської граматики, як дійсної.

У 1924 році вийшло Перше видання граматики сучасної китайської мови Лі Цзіньсі. Значно пізніше вона була перевидана у Пекіні – в 1957 році під назвою “新著国语语法” Xīnzhugúoyǔyǔfǎ (Нова граматика національної мови). Лі Цзіньсі –

послідовник Ма Цзяньчжуна. Спираючись в морфології на синтаксичний (позиційно-функціональний) критерій, він представив у своїй граматиці наступну класифікацію частин мови:

- 1) імена – іменники і займенники,
- 2) дієслова – дієслова як такі і напівдієслова, тобто всі інші частини мови, здатні виступати в ролі присудка (наприклад, прикметники, що опинилися в цій ролі стають, за Лі Цзіньсі, напівдієсловами),
- 3) розмежовуючі слова – прикметники і прислівники;
- 4) допоміжні слова – прийменники та сполучники;
- 5) ситуативні слова – частки і вигуки (Лі Цзіньсі, 2008, с. 246).

У 1957–1958 рр. було опубліковано працю Вана Лі “Нарис історії китайської мови” (汉语史稿). Ця праця є описом і системним дослідженням фонетичних, граматичних і лексичних процесів китайської мови.

Однією з найвидатніших праць присвячених граматиці китайської мови є “Короткий нарис китайської граматики” (中国语法要略) Люй Шусяна. Це було перше дослідження китайської граматики у якому розглянуто проблеми семантики китайської мови. У цій праці вперше йде мова про взаємозв'язок і взаємозалежність семантики і синтаксису (Мурашевич, 2013, с. 40).

Що стосується дослідження китайської граматики в українському китаєзнавстві, то ця галузь мовознавства є доволі поширеною серед вчених, на відміну від китайської фразеології. Для прикладу, С. А. Колодко (1999, с. 41-43) досліджує семантичні, структурні та функціональні особливості прислівників у китайській мові, а також розглядає наявні класифікації цієї частини мови та навіть впроваджує власну класифікацію.

О. Ф. Тихонова (2013), на основі китайських ЗМІ, проаналізувала особливості функціонування аббревіатур у сучасній китайській мові.

Ю. С. Любимова (2015, с. 87-91) здійснила комплексний аналіз категорії модальності як функціонально-семантичного поля в сучасній китайській мові.

О. О. Нестеренко (2017) дослідила структурно-семантичні та функціональні

особливості вигуків сучасної китайської мови.

Що стосується європейських вчених-лінгвістів, то як зазначає Мурашевич (2013, с. 40), до середини ХХ століття більшість учених, які досліджували проблематику китайської мови, були сходознавцями дуже широкого профілю і займалися не тільки мовознавством, а й історією, археологією, релігією. Величезний внесок у китаєзнавство зробив шведський лінгвіст Бернхард Карльгрен, який першим застосував порівняльно-історичний метод для відновлення протокитайської мови.

1.2 Граматичне значення прийменника у реченні як службового слова в українській та китайській мовах

За роллю в граматичній будові мови службові слова розпадаються на дві основні групи:

- службові слова, що виражають граматичне значення окремих слів (артиклі, допоміжні дієслова, деякі частки, слова ступенівпорівняння – вони вказують на граматичне значення слів, властиве їм поза реченням);
- службові слова, що виражають синтаксичні значення речень і словосполучень (сполучники, сполучні слова, частки, дієслова- зв'язки - вони використовуються для побудови речень і виражають синтаксичні значення).

Прийменники і постфікси – один з найпоширеніших видів граматичних засобів, що обслуговують іменники, виражаючи їхні граматичні значення і сприяючи їхньому входженню в словосполучення і речення.

Прийменники не тільки підпорядковують іменник іншому слову, але й виражають типові, такі, що часто повторюються, відношення між предметами:

- просторові;
- часові;
- причинні;
- цільові;
- об'єктні.

Ці значення є значеннями прийменника.

Розгляд граматичних форм показує, що вони досить різноманітні і виражають різні граматичні значення.

А в китайській мові на відміну від української мови відсутнє використання відмінків, тому прийменник — один з основних способів відображення просторових, причинних та інших видів відносин між двома значущими словами, а також прийменники в китайській мові застосовуються для вираження пасиву.

Прийменники української мови через свою багатозначність можуть бути передані при перекладі на китайську мову різними лексико-граматичними засобами. Один прийменник у складі різних іменних груп може перекладатися або різними прийменниками, або дієсловами при трансформації іменних груп в дієслівні, або взагалі опускатися при перекладі.

Деякі прийменники потребують для свого вираження декількох лексико-граматичних засобів одночасно.

Отже, граматичні засоби не існують самі по собі, вони використовуються як компоненти граматичних форм; при утворенні форм слова і самих слів; при оформленні словосполучень і речень; при вираженні граматичних категорій, властивих тій чи іншій частині мови

Тому своєрідність граматичної будови різних мов полягає не тільки в граматичних засобах, а й у їхньому використанні при утворенні основних граматичних одиниць, до складу яких входять граматичні засоби.

1.3. Морфологічні та синтаксичні особливості прийменників та їх функції у сучасній китайській мові

Під час вивчення різних аспектів китайської мови більшість дослідників відзначають, що граматику не є найскладнішою її підсистемою. Мається на увазі, що китайська мова, володіючи певними особливостями (відсутність флексій, відмінків, родів, інше граматичне оформлення числівників тощо), саме з точки зору граматичної

побудови здається простою і легкою для вивчення. Однак насправді простота граматики і легкість у вивченні є питанням спірним і відносним. Ціла низка ключових положень граматики китайської мови, одним з яких є вживання китайських прийменників (介词) створює значні труднощі для вивчення, а тестування на адекватність вживання прийменників є обов'язковим елементом іспиту на рівень володіння китайською мовою HSK 汉语水平考试.

Саме поняття «прийменник» в китайській мові не в повному обсязі відповідає загальноприйнятому визначенню прийменників в українській мові. У китайській мові, так само як і в українській, прийменники, залежно від спрямованості вираження відносин, підрозділяються на розряди або групи. У різних авторів виділяються різні розряди.

Го Чженьхуа розділяє прийменники за значенням на прийменники місця, часу, способу і методу, цілі, порівняння, відносин, диспозицій, пасивного стану. (Го Чженьхуа, 2005, с. 54).

За функціями Го Чженьхуа встановлює наступні **категорії прийменників**:

- ті, що представляють суб'єкт;
- ті, що представляють об'єкт, який повинен бути задіяний;
- ті, що представляють об'єкт, з яким необхідно встановити зв'язок;
- ті, що представляють інструментарій;
- ті, що представляють місце і час

Відомий китайський дослідник граматики Чжао Юньпін виділив вісім розрядів, що володіють своїми смисловими та синтаксичними особливостями. У роботі ми візьмемо за основу саме його класифікацію, яка найбільш повно і докладно описує спрямованість і роль прийменників китайської мови.

1. Прийменники, що виражають відношення часу:

从 (cóng) – з, від; 到 (dào) – до; 在 (zài) – в; 当 (dāng) – під час, коли, при; 于 (yú) – на, з, від, до; 随着 (suízhe) – згідно до; 临 (lín) – перед, до.

2. Прийменники, що виражають просторові відношення (місце та напрямок):

往 (wǎng) – у напрямку до, в; 朝 (cháo) – у напрямку до; 向 (xiàng) – у напрямку до; 到 (dào) – до; 自 (zì) – від, з; 打 (dǎ) – від, з; 在 (zài) – в; 于 (yú) – на, з, від, до; 由 (yóu) – з, через; 从 (cóng) – з, від.

3. Прийменники, які вказують на способи та методи виконання дії:

按 (àn) – згідно до, з; 按照 (ànzhào) – згідно до, з; 依照 (yīzhào) – згідно до, з; 依据 (yījù) – базуючись на; 经过 (jīngguò) – за допомогою, шляхом, проходить через; 通过 (tōngguò) – за допомогою, шляхом, проходить через; 根据 (gēnjù) – згідно до, з, на підставі.

4. Прийменники, що виражають причинно-наслідкові відношення:

因 (yīn) – через, з певної причини; 因为 (yīnwèi) – через те, що...; 由于 (yóuyú) – через, те що.

5. Прийменники, що виражають відносини мети:

为 (wèi) – для; 为了 (wèile) – для того, щоб...; 为着 (wèizhe) – для, заради.

6. Прийменники, що виражають суб'єктно-об'єктні відношення:

对于 (duìyú) – по відношенню до кого / чого, що стосується кого / чого; 关于 (guānyú) – про; 替 (tì) (показник родового відмінка – для кого? за кого?) – за, замість; 同 (tóng) – разом з; 与 (yǔ) – з кимось; 跟 (gēn) – з кимось; 给 (gěi) (показник давального відмінка – кому?); 用 (yòng) (показник орудного відмінка – чим?); 被 (bèi) (показник орудного відмінка – чим?, пасивний прийменник – ким?); 把 (bǎ) (прийменник прямого додатка, показник знахідного відмінка); 将 (jiāng) (прийменник прямого додатка, показник орудного відмінка).

7. Прийменники, що виражають порівняння:

比 (bǐ) – ніж.

8. Прийменники, що виражають виключення:

除了 (chúle) – окрім; 此外 (cǐwài) – окрім (Чжао Юньпин, 2003, с. 139).

Висновки до Розділу 1

Оскільки в китайській мові відсутнє використання відмінків, прийменник — один з основних способів відображення просторових, причинних та інших видів відносин між двома значущими словами.

Китайська мова є ізолюючою (морфологічна форма слова граматично незмінна), граматичні узгодження і вираження відношень між членами речення реалізуються за допомогою порядку слів. Тому для граматичного аналізу речень необхідно враховувати семантику синтаксичних елементів – зокрема, рамкові та предикативні конструкції.

Своєрідність граматичної будови різних мов полягає не тільки в граматичних засобах, а й у їхньому використанні при утворенні основних граматичних одиниць, до складу яких входять граматичні засоби.

Історичний розвиток морфологічних показників визначає їх функціональні особливості. Маємо зазначити, що процеси граматикизації на сучасному етапі розвитку китайської мови ще продовжуються, чим можемо пояснити поєднання деякими службовими словами значень декількох аспектів.

Отже, можемо зробити висновок, що у китайській мові найголовнішим є порядок слів у реченні, який має чітку структуру та послідовність. Без чіткої структури у китайській мові втрачається сенс, без якого речення перетворюється на набір слів.

РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙМЕННИКІВ ПРОСТОРОВИХ ВІДНОШЕНЬ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

2.1 Прийменники 朝 cháo, 向 xiàng, 往 wǎng

1) Прийменник 朝 cháo

朝 chao є і прийменником і дієсловом. 朝 chao в ролі дієслова має значення обличчям до чого-небудь, перед ким (чим), перед обличчям. Додаток, який стоїть після 朝 chao, в більшості випадків вказує напрямок.

Наприклад:

我家住两间房，一件朝南，一件朝北。

Wǒ jiāzhù liǎngjiānfáng, yī jiàncháonán, yī jiàncháoběi.

У мене двокімнатна квартира, одна кімната виходить на південь, інша на північ.

Прийменникове словосполучення, яке складається з прийменника 朝 chao зазвичай виступає в ролі обставини, а також може виступати в ролі означення.

Вживання прийменника 朝 chao при вираженні об'єкта, до якого спрямована дія, наприклад:

小阿宝朝窗户看了几眼，好像发现了什么。

(Xiǎo ā bǎocháochuānghù kànlejǐ yǎn, hǎoxiàng fāxiànle shénme.)

Сяо А Бао подивився в сторону вікна, ніби-то виявив щось.

Дивлячись на це речення, можна побачити, що прийменник 朝 chao вказує на об'єкт, по відношенню до якого було спрямовано дію, тобто об'єктом є *вікно*, а дія, спрямована на нього – *подивився*.

他朝远处一指，我就朝她指的方向望过去。

(Tā cháo yuǎnchù yī zhǐ, wǒ jiù cháotā zhǐ defāngxiàngwàngguòqù.)

Як тільки він вказав в далечінь, я відразу ж подивилася на вказане ним місце.

Тут теж роль прийменника 朝 chao полягає у вказівці на об'єкт, по відношенню

до якого відбулася дія. У цьому випадку об'єктом виступає *далечинь* і *сторона* куди він вказав, а дія, спрямована до них це *вказав* і *подивилася*.

2) Прийменник 向 xiàng

向 xiang також є і дієсловом і прийменником. У ролі дієслова воно має значення 对着 - на кого (що), проти кого (чого), до кого (чого). До того ж висловлює, що людина або явище стоять у напрямку до чогось.

Наприклад:

他家的房子向东，我家的房子向西。

(Tā jiā defángzixiàngdōng, wǒjiā defángzixiàngxī.)

Його квартира виходить на схід, а моя на захід.

У ролі прийменника 向 xiang у поєднанні з іменником або займенником, утворює прийменникове словосполучення, тим самим вказуючи на напрямок руху або об'єкт руху.

1. Вживання прийменника 向 xiang при вираженні напрямку дії, наприклад: 他的嘴角微微向上跳起，好像在微笑。

(Tā de zuǐjiǎowéiwéixiàngshàngtiàoqǐ, hǎoxiàngzàiwéixiào.)

Куточок її рота злегка піднімається вгору, ніби вона сміється.

向xiang в цьому прикладі вказує на напрямок дії, 上跳起 є напрямком дії.

2. Прийменникове словосполучення, що складається з прийменника 向 xiang, також може вживатися після дієслова, виступаючи в якості додатку.

我赶紧走向前，拉住了他，没撞上车，好危险啊。

(Wǒ gǎnjīn zǒu xiàngqián, lā zhùletā, méizhuàngshàng chē, hǎo wéixiǎna.)

Я швидко пішов вперед і відтягнув його, добре не потрапив під машину, дуже небезпечно.

У цьому реченні прийменник 向xiang теж вказує на напрямок, але в принципі 向前 можна і опустити, воно лише служить додатком до речення.

3) Прийменник 往 wǎng

往 wang також є і прийменником і дієсловом. Прийменник 往 wang вказує на

напрямок дії (Ван Ляо, 1954, с. 22).

Наприклад:

你往前走，前边儿有卖花的。

(Nǐ wǎngqiánzǒu, qiánbianeryǒumàihuā de.)

Ти пройди вперед, попереду є місце, де продають квіти.

往 wang, як ми бачимо з прикладу, вказує напрямок дії, тобто 往前 *вперед*, дією до якого є 走 *пройди*.

你别往自己脸上贴金，也别往自己脸上抹黑。

(Nǐ bié wǎngzìjǐ liǎnshàngtiē jīn, yě bié wǎngzìjǐ liǎnshàngmōhēi.)

Ти і не хвалися, і не втоптуй себе в бруд.

У цьому прикладі також спостерігається напрямок дії, на що чітко вказує прийменник 往 wang. Напрямок виступає 自己脸上, а дією до нього 贴金 і 抹黑.

Для того, щоб краще зрозуміти вживання і відмінність у вживанні цих трьох прийменників (朝 chao, 向 xiang, 往 wang) нам хотілося б зробити маленьке порівняння. Прийменники 朝 chao, 向 xiang, 往 wang можуть вказувати напрямок дії, але їх вживання трохи відрізняється.

Додатком до прийменників 朝 chao і 向 xiang можуть бути слова, що вказують на місце і напрямок, також можуть бути слова, що вказують на імена людей, назви явищ, речей та предметів, наприклад: 朝我点头 cháowǒ diǎntóu – кивнув мені головою, 向图书馆走 xiàngtúshū guǎnzǒu – йти до бібліотеки. Тобто, прийменники 朝 chao і 向 xiang можуть вказувати на об'єкт дії, тоді як прийменник 往 wang не може.

Однак додаток до прийменника 往 wang, що стоїть після нього, може вказуватися тільки післяйменниками 山, 下, 里, 外 і т.п., а якщо йде іменник, то ще потрібно додавати слово 方向 *напрямок*.

Наприклад:

王图书馆的方向走。

(Wángtúshū guǎndefāngxiàngzǒu.)

Йти у напрямку до бібліотеки.

望他那个方向跑去。

(Wàngtā nàgè fāngxiàngpǎoqù.)

Біжи у його бік.

Ми можемо навести ще один приклад, де прийменник 往 wang ні в якому разі не може бути замінений прийменниками 朝 chao і 向 xiang.

桌子上放着很多钱，他大把大把地往兜里揣。

(Zhuōzishàngfàngzhehěnduō qián, tā dà bǎ dà bǎ dì wǎngdōulǐ chuāi.)

На столі лежить дуже багато грошей, він (повними пригорцями кладе) згрібає їх в кишеню.

Тут прийменник 往 wang дійсно не може бути замінений прийменниками 朝 chao і 向 xiang, так як після 往 wang йде післяйменник 里.

2.2. Прийменник 从 cóng

Прийменник 从 cóng, як спосіб вираження просторових відносин, може вказувати на вихідну точку, початок чогось (Лю Юехуа, 2003, с. 271). При цьому на основі конкретних прикладів, можна виділити наступні семантичні особливості в їх вживанні:

1) При вираженні просторового початку чого-небудь, після прийменника зазвичай має слідувати слово, що позначає місце.

Наприклад:

他姐姐从英国来了。

(Tā jiějiě cóngyīngguó lái.)

Його сестра приїхала з Англії.

У цьому реченні чітко видно, що прийменник 从 cóng вказує на місце 英国 yīngguo, звідки приїхала його сестра і стоїть воно після прийменника 从 cóng.

他一边说一边从口袋里掏出一个小瓶子。

(Tā yībiānshuō yībiāncóngkǒudàilǐ tāochū yīgè xiǎoríngzi.)

Він розмовляє і одночасно витягає з кишені пляшечку.

У цьому реченні слід звернути увагу на те, що після слова 口袋 стоїть післяйменник 里, який вказує на те, що пляшечку дістають з кишені.

2) Прийменник 从 song передає значення причини на щось. У цьому випадку додатком до нього найчастіше виступають слова з абстрактними поняттями, дієслівний присудок найчастіше виражається такими словами як 看kan *дивитися*, 认识 renshi *бути знайомим*, 体会 tihui *розуміти*, 知道 zhidaо *знати*, 明白 mingbai *зрозуміти*, 懂得 dongde *зрозуміти*, 感到 gandaо *відчути*, 感觉 ganjue *відчувати*.

Наприклад:

从这件小事，我们深深体会到他对青年人的关怀和爱护。

(Cóng zhè jiàn xiǎoshì, wǒmen shēn shēn tǐhuì dào tā duì qīngnián rén de guānhuái hé àihù.)

Через таку незначну справу, ми глибоко відчули його турботу і любов до молоді.

У цьому реченні ми бачимо, що прийменник 从 висловлює підставу, завдяки якій «вони відчули турботу і любов», тобто тут йде певний взаємозв'язок між "这件小事" і "体会".

从他脸色分明看得出来他病了。

(Cóngtā liǎnsè fēnmíngkàndé chūláitā bìngle.)

За його кольором обличчя помітно, що він захворів.

Тут мається на увазі теж саме, «从他的脸色» є підставою того, що можна побачити, визначити, що він хворіє.

З вище наведених прикладів видно, що прийменник 从 song має цілу низку значень властивих йому, які становлять його семантичну особливість.

3) Крім цього прийменник 从 song поєднуючись з різними лексичними одиницями може утворювати конструкції.

Розглянемо семантичні значення однієї з конструкцій з прийменником 从, яку можна часто зустріти у китайській мові, а саме - «从... 到» (Cóng... Dào) (Лю Юехуа, 2003, с. 274).

Конструкція «从... 到» може виражати час, місце від вихідної точки до кінцевої, вказує на сферу діяльності тієї чи іншої особи, а також кількісний проміжок і т.д. «从... 到» може виступати в ролі обставини.

Наведемо приклади:

第二天有人问起，他又把这档事从头到尾学说了一遍，有声有色。

(Dì èrtiānyǒurénwènqǐ, tā yòubǎ zhè dàngshì cóngtóudàowěixuésuōyībiàn, yǒushēngyǒusè.)

На наступний день дехто запитав його, і він знову дуже чітко розповів про канцелярську справу від початку до кінця.

У цьому прикладі ця конструкція вказує на вихідну і кінцеву точку 从头到尾.

Конструкція «从... 到» може також виступати в ролі присудка.

海风，从八级到九级，又从九级到十级。

(Hǎifēng, cóngbā jí dàojiǔ jí, yòucóngjiǔ jí dàoshí jí.)

Морський шторм коливається від 8 до 9 балів, і від 9 до 10 балів.

У цьому прикладі конструкція «从... 到» вказує на певний проміжок.

Також конструкція «从... 到» може виступати в ролі підмета.

从居庸关到呼和结特大约有一千多公里的路程。

(Cóngjūyōngguāndàohū hé jié tè dàyuē yǒuyīqiānduō gōnglǐ delùchéng.)

Відстань дороги від Цзюйюнгуан до Хухецзеке становить приблизно понад 1000 км.

Конструкція «从... 到» у цьому реченні вказує на місце, точніше на відстань від одного місця до іншого.

Конструкція «从... 到» ще може виступати в ролі додатку, зазвичай додаток виражено реченням з 是 (Драгунов, 1952, с. 275).

这条高速公路是从三元桥到首都国际机场，全长 5 公里。

(Zhè tiáogāosù gōnglù shì cóngsānyuánqiáodàoshǒudū guójì jīchǎng, quánzhǎng 5 gōnglǐ.)

Вся довжина цієї швидкісної траси від Санюанцяо до Пекінського міжнародного аеропорту складає 15 км.

У цьому реченні 从三元桥到首都国际机场 є додатком, а «从... 到» вказує на відрізок відстані.

І нарешті, конструкція «从... 到» може виступати в ролі означення, наприклад:

从北京到张家口的铁路长二百公里，是连接华北和西北的交通要道。

(Cóngběijīngdàozhāngjiākǒudetiělù cháng èrbǎigōnglǐ, shì liánjiē huáběihé xīběidejiāotōngyàodào.)

Залізнична дорога від Пекіна до Чжанцзякоу довжиною в 200 км є найважливішою комунікаційною лінією що з'єднує Хуабей з Сібей.

Конструкція «从... 到» в цьому прикладі вказує на певний відрізок залізниці і виступає в ролі означення.

2.3. Прийменник 由 yóu

Семантично близьке до прийменника 从 song, а також майже однакове з ним вживання має прийменник 由 you. Як і попередній прийменник, 由 you може передавати наступні значення:

1) Вказує на початкову точку місця, часу, зміни явищ, має схоже значення з прийменником 从 song. Слід сказати, де б не використовувався прийменник 从 song, там само можна вжити і прийменник 由 you. Різниця лише в тому, що прийменник 从 song частіше вживається в усному мовленні, а прийменник 由 you у письмовій мові. Наведемо приклади, де прийменник 由 you вживається при вираженні початкової точки місця:

明天大家先到方先生家集合，由方先生那儿走比较近。

(Míngtiāndàjiā xiāndào fāng xiānshēngjiā jíhé, yóufāng xiānshēng nà'èr zǒubǐjiào jìn.)

Завтра усі спочатку зберуться у пана Фан, від будинку пана Фан йти ближче.

У цьому прикладі прийменник 由 you є показником початкової точки - 由方先生那儿.

2) Прийменник 由 you може вказувати на початкову точку зміни явищ або речей, наприклад:

八十年代, 我和高力在同一单位工作, 由认识到相爱。

(Bāshí niándài, wǒ hé gāoli zài tóngyī dānwèi gōngzuò, yóu rènshí dào xiāng'ài.)

З 80-х років я разом з Гао Лі працюємо в одній організації, і пройшли шлях від знайомства до взаємної любові.

Прийменник 由 you в цьому реченні вказує на початок зміни явища, тобто знайомство є початком процесу і зміни, коли воно перейшло до взаємної любові.

3) Прийменник 由 you , що вказує на джерело:

豆腐是由黄豆做的。

(Dòufu shì yóu huángdòu zuò de.)

Тофу виготовляється з жовтого гороху.

Прийменник 由 you вказує на те, з чого робиться тофу, тобто наджерело 黄豆 huangdou.

人才是由学校培养出来的。

(Réncái shì yóu xuéxiào péiyǎng chūlái de.)

Кадри виховуються в інститутах.

Тут прийменник 由 you також є показником місця, де готують кадри і джерелом тут є 学校 інститут.

4) Прийменник 由 you також вказує на суб'єкт дії і вказує на те, що дія робиться кимось, наприклад:

给家里买些日常吃的菜, 向来是由我父母操办和操劳的。

(Gěi jiālǐ mǎi xiē rìcháng chī de cài, xiànglái shì yóu wǒ fùmǔ cāobàn hé cāoláo de.)

Про купівлю продуктів додому завжди дбали і клопоталися мої батьки.

Прийменник 由 you в цьому прикладі вказує на суб'єкт дії 我父母 і вказує на те, що саме батьки купували і клопоталися про покупку продуктів додому.

2.4. Прийменники 自 zì та 打 dǎ

Прийменники 自 zì та 打 dǎ можуть вказувати на початкову точку як місця, так і часу, але в нашій роботі будуть розглянуті випадки вживання, що вказують лише на місце (Ван Хуан, 1992, с. 235).

Прийменник 打 dǎ більше зустрічається в усному мовленні на півночі Китаю, а прийменник 自 zì частіше вживається в письмовій мові.

1) Прийменники 自 zì та 打 dǎ поєднуючись зі словами, які позначають місце, утворюють словосполучення з прийменниковим додатком виступаючи в ролі обставини, що вказує на вихідну точку.

Наприклад:

花瓶里的花是打哪儿掐来的?

(Huāpíng lǐ de huā shì dǎ nǎ'èr qiā lái de?)

Звідки зірвали квіти, які знаходяться у вазі?

У цьому прикладі прийменник 打 dǎ вказує на місце, інакше кажучи ставиться питання звідки зірвали ці квіти, маючи на увазі їх початкове місцезнаходження.

我们自北京到了上海。

(Wǒmen zì běijīng dào le shànghǎi.)

Ми з Пекіну приїхали в Шанхай.

Тут вказується місце, звідки вони приїхали в Шанхай, прийменник 自 zì є показником вихідної точки.

2) Вираз з прийменниковим додатком, який містить у собі прийменник 自 zì, може також виступати в ролі додатка. Він частіше зустрічається в письмовій мові. А прийменники 从 cōng і 打 dǎ не можуть вживатися таким чином.

Наприклад:

一封封来自祖国各地的祝贺信激励着他不断前进。

(Yī fēng fēng láizì zǔguó gèdì de zhùhè xìn jīlìzhe tā bùduàn qiánjìn.)

Вітальні листи, що приходять з усіх куточків Батьківщини, безперервно надихають його йти вперед.

自祖国各地 в цьому прикладі є додатком до всього речення, 自 зівказує на місце звідки приходять листи.

信里他疏露出发自内心的喜悦。

(Xìnlǐ tā liú lùchū fā zì nèixīn de xǐyuè.)

У листі він відчув радість, що йшла з глибини душі.

У цьому реченні 自zì також є прийменником, що вказує на джерело,звідки йде радість, тобто на глибину душі.

2.5. Прийменник 在 zai

Прийменник 在 zai має певні семантичні особливості. Він може бути і дієсловом і прийменником. Як дієслово 在 zai має значення знаходитися, існувати, в реченні виступає в якості присудка. Додатком до 在 є слово, що вказує на місце.

Наприклад:

我母亲在家, 我父亲不再。

(Wǒ mǔqīn zàijiā, wǒ fùqīn bù zài.)

Мама вдома, а тата немає.

У певномумовному середовищі 在 може виступати і без доповнення. наприклад:

张老师在吗? - 他不在。

(Zhāng lǎoshī zài ma?- Tā bùzài.)

Учитель Чжан тут? – Його немає.

Прийменники китайської мови значно відрізняються від прийменників української мови своїми граматичними властивостями, синтаксичними задачами, які вирішуються у реченні, етимологією та іншим.

Більш того, деякі прийменники української мови, у даному випадку ми розглядаємо прийменник просторових відносин 在, що вказує на місцеположення 在, на, у, із, під та ін., в китайській мові може бути представлений власне і прийменниками, і післяйменниками, при цьому в певних мовленнєвих ситуаціях можливе використання окремо або прийменника, або післяйменника, чи прийменника разом з післяйменником.

Наприклад:

他在中国学习。

(Tā zài zhōngguó xuéxí.)

Він навчається у Китаї.

У цьому реченні прийменник 在 вказує на місцеположення суб'єкта. Китайська граMATика припускає опущення післяйменників у тих випадках, коли обставина місця виражена, як правило, установою, організацією, будинком або навчальним закладом. Крім цього, якщо обставина виражена локативом, використання післяйменників категорично заборонено.

Оскільки у вищенаведеному реченні обставина місця виражена локативом, використання післяйменника – неможливе.

桌子上没有东西。

(Zhuōzi shàng méiyǒu dōngxī.)

На столі нічого немає.

У наведеному випадку ми маємо два речення, які мають однакове значення, але мають деякі відмінності у граматичному оформленні. У першому реченні місцеположення вказане за допомогою післяйменника 上, а в другому реченні обставина місця оформлена прийменником 在 та післяйменником 上. Ситуація, у якій допускається оформлення обставини прийменником 在, можлива, як правило, у реченнях наявності, коли обставина місця стоїть перед присудком, та присудок виражений дієсловом 有 (没有).

他在书店里买词典呢。

(Tā zài shūdiàn lǐ mǎi cídiǎn ne.)

Він у книжковій лавці купує словник.

Обставина місця у даному реченні місцезнаходження з дієслівним присудком займає позицію між підметом та присудком, що є найбільш характерною ситуацією для цього типу речень. Обставина місця оформлена і прийменником 在, і післяйменником 里.

Обставина місця, яка займає позицію між підметом і присудком у таких реченнях, обов'язково повинна мати ці обидва види службових слів (окрім випадків, які згадувалися вище).

У той самий час, обставина місця, яка вказує на наявність або відсутність чогось у особи, а також обставина місця така як : у дверей, на спортмайданчику (ОМ, що вказує напрямом) обов'язково оформляється післяйменником 这儿, 那儿, 这里 або 那里.

Використання прийменників просторових відносин для оформлення обставини місця у таких випадках (окрім речень наявності) також є обов'язковим. У реченнях наявності, коли ОМ стоїть перед підметом, допускається опущення прийменника 在.

Наприклад:

他的本子在我这儿。

(Tā de běnzi zài wǒ zhè'er.)

Його зошит в мене.

В мене – обов'язково повинно оформлятися прийменником і післяйменником. (Категорично не допускається варіант: 他的本子在我).

王同学的鞋子在窗户那儿。

(Wáng tóngxué de xiézi zài chuānghù nà'er.)

Черевики студента Вана у вікна.

张叔叔从马洪波那里回来了。

(Zhāng shūshu cóng mǎ hóngbō nàlǐ huíláile.)

Дядько Чжан повернувся від Ма Хунбо.

我明天就到她那儿去。

(Wǒ míngtiān jiù dào tā nà'er qù.)

Я завтра до неї поїду.

З прийменником 在 можлива ситуація, у якій він може бути використаним декілька разів в одному реченні, але при різних обставинах.

Наприклад:

他在(прийменник)中国的时候总是在(прийменник)家里吃早饭。

(Tā zài zhōngguó de shíhòu zǒng shì zài jiālǐ chī zǎofàn.)

Коли він був у Китаї, завжди снідав удома.

他在(прийменник)中国的时候，我在(дієслово)德语。

(Tā zài zhōngguó de shíhòu, wǒ zài déyǔ.)

Коли він був у Китаї, я була в Німеччині.

У даному реченні, як і в усіх реченнях місцеположення, слово 在 грає одночасно дві ролі: дієслова місцезнаходження (находитися, бути) та прийменника місця (в, на). Таким чином, можна вважати, що лексична одиниця 在 багатofункціональна.

Окрім цього, «дієслівність» деяких прийменника 在 підтверджується вільним переходом як у дієслово, так і у прийменник (не тільки у мові Веньянь, а й у сучасній мові Путунхуа).

Розглянемо на прикладах:

我在办公室里。

(Wǒ zài bàngōngshì lǐ.)

Я в кабінеті. (Дослівно: Я знаходжусь у кабінеті.)

У даному реченні місцезнаходження слово 在 виступає дієсловом зі значенням *бути, знаходитися*.

我在办公室里看报。

(Wǒ zài bàngōngshì lǐ kàn bào.)

Я читаю газету укабінеті.

Тут слово 在 виступає прийменником.

Висновки до Розділу 2

Із семантичного аналізу прийменників сучасної китайської мови, що позначають просторові відносини, ми прийшли до наступних висновків:

До прийменників, що позначають просторові відносини можна віднести: 从 cong, 由 you, 自 zi, 打 da, 在 zai, 向 xiang, 往 wang, 朝 chao. Дотого ж кожен з цих прийменників має своє власне значення, хоча відноситься до подібної з іншими прийменниками категорії.

Проаналізувавши перші три прийменники 向 xiang, 往 wang, 朝 chao, ми прийшли до висновку, що ці прийменники досить близькі один до одного за своїм семантичним значенням, також вони можуть бути як прийменниками, так і дієсловами. Ці прийменники відрізняються один від одного лише деякими нюансами в своєму використанні і ролями, які вони відіграють в реченні.

В даному випадку ми можемо провести межу між прийменниками 向 xiang, 朝 chao і 往 wang. Так як перші два прийменника мають дуже схожі випадки використання, а прийменник 往 wang має відмінні риси, оскільки може нести за собою лише додаток з післяйменниками, тоді як прийменники 向 xiang і 朝 chao можуть не тільки вказувати на місце і напрямок, але й також називати імена людей, предметів, речей і т.д.

Прийменник 从 cong може виражати декілька значень, а саме:

1. вихідну точку, початок чогось;
2. місце;
3. привід і джерело.

Також властивою рисою цього прийменника є те, що він в поєднанні з певними словами утворює стійкі семантичні конструкції, одну з яких ми розглянули в роботі.

Прийменник 由 you також має декілька значень, до того ж хотілося б нагадати, що його вживання дуже схоже з вживанням прийменника 从 song, вони навіть можуть бути взаємозамінні. Єдина відмінність полягає в тому, що прийменник 从 song частіше вживається в усному мовленні.

Прийменник 由 you має значення:

1. вихідну точку місця, зміни явищ і т.д. ;
2. вказує на суб'єкт дії;
3. вказує на привід.

Прийменники 自 zì і 打 dǎ також можуть вказувати на початкову точку місця.

Прийменник 在 zài є одночасно і прийменником і дієсловом. Залежно від цього і роль його в реченні різна. Як прийменник він може вказувати на місце, кордони, обмеження, а також його особливість полягає в тому, що поєднуючись з післяйменниками, він тим самим вказує на сфери, межі, сторони, умови, в яких відбувається дія. Взагалі усі прийменники даного класу схожі між собою певними ознаками, відрізнити які ми можемо тільки виходячи з контексту.

ВИСНОВКИ

У пропонованій роботі було детально розглянуто функціональні особливості прийменників у реченні в китайській мові, особлива увага приділялася таким прийменникам просторових відносин.

Проблема вивчення особливостей прийменників у різних мовах, а особливо в китайській мові є доволі важким і в той самий час важливим питанням через відсутність поглиблених досліджень з цієї теми.

Китайська мова, через свою ізолюючу структуру є доволі важкою для розуміння, отже при її вивченні треба керуватися найголовнішим – правильним порядком слів, адже тільки завдяки цьому можна зрозуміти правильний зміст.

У кожній мові впорядкування слів і правильне місце прийменників у реченні дозволяє мовцям визначати відносини між станами та подіями, а також між їх учасниками та відносинами між ними. Тим не менш, мови можуть відрізнитися з огляду на те, наскільки вони покладаються на поверхневий порядок значень, а також на діапазон допустимих відхилень, які вони демонструють: у цьому відношенні китайська мова є досить цікавим випадком.

Роль прийменників у реченні є однією з найбільш захоплюючих і досліджуваних тем лінгвістики китайської мови: за останні десятиліття це захопило інтерес мовознавців, що працюють в різних теоретичних рамках, і поставили перед собою декілька викликів для існуючих лінгвістичних теорій.

Ця курсова робота спрямована на те, щоб більш глибоко ознайомитись з функціональними особливостями прийменників у реченні китайської мови, вивчити всі вищезазначені частини та способи їх взаємодії з метою забезпечення більш повного та узгодженого опису явищ. Зокрема досліджена характеристика побудови речення з прийменниками у сучасній китайській мові, а саме граматичні відношення та складова структура між прийменниками та членами речення.

Дослідження функціональних особливостей прийменників у китайській мові є складним завданням через відсутність поглиблених досліджень з цієї теми. Хоча

дослідження було здійснено на основі синтаксичного аналізу деяких ключових граматичних конструкцій китайською мовою, було зроблено і деякі висновки про загальні властивості цієї мови. Якщо розглядати з теоретично нейтральної, описової точки зору, основні висновки цього дослідження можна узагальнити так:

- 1) гнучка організація мовних елементів є чіткою характеристикою такої нефлективної мови і, очевидно, мотивована до виконання різних граматичних функцій;
- 2) ступінь взаємодії синтаксису, семантики та прагматики у створенні та інтерпретації граматичних конструкцій є значним, що може пояснювати «приховану складність» у структурі китайської мови.

Своєрідність граматичної будови різних мов полягає не тільки в граматичних засобах, а й у їхньому використанні при утворенні основних граматичних одиниць, до складу яких входять граматичні засоби. Хоча це правда, що іноді зміна порядку слів може бути мотивована семантичними чи прагматичними міркуваннями, але важливим є той факт, що конструкції, продемонстровані на попередніх поза контекстних прикладах, – це все граматичні конструкції, що використовуються китайською мовою.

Якщо нам доведеться зробити узагальнення щодо його структурних властивостей, ми можемо орієнтовно зробити висновок про те, що китайці не мають жорсткого порядку слів "предмет-дієслово-об'єкт", але він має жорстку конструкцію в самому серці, із залишковими елементами, вільно упорядкованими щодо цього відповідно до комунікативних контекстів. Тому аналіз, розроблений у цьому дослідженні, ймовірно, охоплює більшу кількість лінгвістичних явищ у китайській мові та також поширюється на інші мови. Питання коректного вживання прийменників у цілому та прийменників просторових відносин займають одне з найважливіших місць в граматиці китайської мови. Для вирішення цієї задачі необхідно поєднувати вивчення теоретичної бази функціонування прийменників у мові, а також усні й письмові справи.

论文摘要

拟议的工作详细探讨了中文提案中各种前置词的功能特点，特别注意空间关系的前置词。介词在句子中的作用是中国语言学中最引人入胜和研究最多的主题之一：在最近几十年中，它引起了在不同理论框架下工作的语言学家的兴趣，并对现有的语言理论提出了若干挑战。前置词在汉语中是表现空间、因果关系等两个词之间关系的主要方法之一，而且中文中的前置词也用来表示负债。汉语由于自身的隔离结构，很难理解，所以学习应该以正确的词序为指导。因为只有这样才能明白正确的意思。在每一种语言中，句子中的词序和前置词的正确位置使说话的人能够确定状态和事件之间的关系，此外，在成员之间和他们之间的关系。也就是说，前置有自己的位置在句子里。汉语的词序是说汉语的人约定俗成的，它既反映了一定的逻辑事理，又反映了一定的语言习惯。词序问题是汉语语法中的一个重要问题，它受着逻辑事理和语言习惯的制约，带有一定的强制性；另一方面，从局部看来，强制性之中又有一定的选择性。在学习和使用汉语时，要特别注意到词序的这些特点。由于缺乏对汉语介词功能性特征的深入研究，对汉语介词的功能特征进行研究是一项艰巨的任务。几十年来，语言学家一直在研究这个问题，至今仍有许多问题没有答案。在汉语语法中，正确使用一般介词和空间关系介词的问题占据着最重要的位置之一。为了解决这个问题，有必要将对介词在语言中的作用以及口语和书面练习的理论基础的研究结合起来。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- 1 Кіктенко, В. О. (2018). *Дослідження Китаю в незалежній Україні*. <https://sinologist.com.ua/vivchennya-kitayu-v-nezalezhnij-ukrayini/>
- 2 Драгунов, А. А. (1952). *Исследования по грамматике современного китайского языка*. Академия наук СССР.
- 3 Колодко, С. А. (1999). Прислівник у сучасній китайській мові. *Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка: Східні мови та літератури*, (2), 41–43.
- 4 Любимова, Ю. С. (2015). Функціональні особливості дослідження засобів та способів вираження категорії модальності в сучасній китайській мові. *Одеський лінгвістичний вісник*, 1(5), 87–91.
- 5 Мурашевич, К. Г. (2013). *Вступ до східної філології*. Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет".
- 6 Нестеренко. (2017). *Вигуки сучасної китайської мови: Типологія та функціонування*.
- 7 Нечитайло, М. (б. д.). Основні тенденції, методи та предмети дослідження граматики та синтаксису китайської мови. *Закарпатські філологічні студії*, 1(3), 146–150.
- 8 Семенас, А. Л. (1992). *Лексикология современного китайского языка*. Наука.
- 9 Тихонова. (2013). *Адаптація і функціонування аббревіатур-англіцизмів у сучасних китайських і українських засобах масової інформації*.
- 10 Чжао Юньпин. (2003). *Сопоставительная грамматика русского и китайского языков*. Прогресс.
- 11 Li De Jin. (2008). *A practical Chinese grammar for foreigners*. Beijing language and culture university press.
- 12 刘月华. (2003). *实用现代汉语语法*. 商务印书馆.
- 13 杜轶群. (2008). *简明俄汉小词典*. 东方出版中心.
- 14 王力. (1985). *中国现代语法*. 商务印书馆.

- 15 王还. (1992). *汉英虚词辞典*. 华语教学出版社.
- 16 *现代汉语词典*. (2020). 商务印书馆国际有限公司.
- 17 编委会. (2004). *现代汉语词典*. 商务印书馆.
- 18 郭振华. (2005). *简明汉语语法*. 华语教学出版社.
- 19 马建忠. (1998). *马氏文通*. 商务印书馆出版.